

jälle taskase healega omma halledat luggo. Egga salmi lõppetuseses käisid need sannad: „Kui emma liwa siise hauda maeti, siis olli leit meie rööm lõppenud.“ Temma olli sedda luggo jubba ammo, iggas linnas ja ka metsa teed käies laulnud. Wahhest lühhemalt, wahhest pikkemalt. Egga nüüd sel hommikul ollid appelsinid nähhes issa-maa ja lapse põlli ni selgeste ja järsko ta mele tulnud, et temma pikkemalt kui ial enne omma luggo laulis. Ta kitis lauldes omma issa-maa illo, temma kõrgeid mäggesid ja sedda kenna jögge, mis määst alla jookstes kaljo nurga peale ehitud weskri rattast ringi ajas. Ta mälletas wanne-mate ja wenna armo ja armastust, ja omma waeft issa, kes lastest mahha jätud, wõeraste käest peab tööd ja leiba ottima. Ta meel olli lauldes ni halledaks läind, et ta keddagi tähhele ei pannud, ei juure linna illu egga rahwast, mis wasto tulli ja järrel käis; ja ka sedda mitte, et legi jubba ammo jalla peal ta järrele astus ja temma sanno terraselt tähhele panni, kunni järrel tullia omma lät järsko temma ölla peale panni ja lahkeste ütles: „Se on lül jo omma ello luggo, mis sa laulad, mis siis sinno nimmi on?“ „Bridit Klipmüller,“ ütles pois ja pöras filmad küsija pole. „Oh, oh,“ ütles se, „se on jo minno nimmi, ka minna ollen tohter Klipmüller. Sinno nimmi hüti wist koddo Bridli, eks olnud nenda?“

„Jah, armas herra,“ ütles Bridli, ja temma lurb näggo läis jälle röömsamaks, kui temma selle lahle wõera herra filmi watas, ja ütles: „Teie rägite ka Tirolsi kele murret.“ — „Jah,“ ütles herra, „minna ollen lül Wini linnas sündinud ja kaswanud, agga minno issa on Tirolsi-maalt seie tulnud, ja minna armastan sedda keelt ja sedda soab ka siin tihti kuulda, sest siin jures linnas on ka Tirolsi rahwast lül. Tirolsi-maa on ja ka meie Keisri pärralt, ja sinna ärra olle ka ni lurb, et ka lord Wini linnas olled, ja olled ifka weel meie omma keisri ritis ja ei olle ka ni ilm kauge omma lotto. Kuidas siis sinno kaup siin jookseb?“ „Tinti ostetakse lül ifka makohhal enam kui linnades,“ ütles Bridli, agga ma tullin ka sellepärrast seie, et ma tahtsin ka lord keisri-linna nähha. — „Ja sinno laulo ei olle lül ka legi tähhele pannud?“ küsis herra. „Ei, ütles Bridli, minna ei ollegi rahha pärrast laulnud, ja seie tullin ma wast tänna hommiko.“ „Noh, leit linna läbbi käies lähheb sul jubba mõnni pääw aega, ni kaua woid sa minno jures sõmas ja omaeal käia. Egga tulle nüüd kohhe minno kasa ja laula minno rahwale ka omma luggo.“ Bridli tännas herrat selle heldusse eest. Egga kui temma herra järrel laiaft treppidest ülles, juure, kennaste ehitud tupp a astus, kus leit läilis ja hülgas ja kus penes rides üks praua istus,